

РЕШЕНИЕ

№ 1157

гр. Бургас, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева
Членове: Даниела Д. Михова
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Недялка П. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20222100500218 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод въззивна жалба на К. С. К. – ищец в първоинстанционното производство, срещу Решение №261217 от 06.12.21г., по гр. дело №8149/2020 год., по описа на Районен съд Бургас, с което е отхвърлен предявения от въззивника иск срещу ответницата С. К. Р., за отмяна на сключения с нотариален акт №***г. на нотариус №248 на НК, с районен на действие района на БРС, договор за дарение на ½ ид.м. от недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.602.254.1.45 жилище – апартамент, на площ 77.35 кв.м., находящ се в ***.

Пунктуално въззивникът излага оплаквания за незаконосъобразност на първоинстанционното решение, като неправилно и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закони и претендира неговата отмяна, с постановяване на въззивно решение, с което искът да бъде уважен. Според въззивника, решението е постановено при непълнота на доказателствата, съставлява резултат от допуснато от съда процесуално нарушение. В т.V от исковата молба, ищецът направил доказателствено искане за извършване на съдебно-медицинска експертиза, с формулирани задачи, което съдът отказал, с аргумент, че поставените към експертизата въпроси са несъотнесими към предмета на правен спор, независимо от заявеното в съдебно заседание оспорване на определението на съда по доказателствата.

Според въззивника поставените от него задачи са относими, поради това, че в исковата молба изрично твърди наличие на влошено здравословно състояние, а експертизата е пряко свързана с установяване на този факт. Без съдебна експертиза трудно може да се прецени и доказателствената стойност на представените към исковата молба медицински документи, т.к. съдът няма нужните специални, лекарски познания, още повече, че става дума за множество очевидно взаимно повлияващи си заболявания, включително и хронични такива. Според въззивника без

съдебномедицинска експертиза не може да се определи конкретното здравословно състояние на ищеца - кои от заболяванията са се усложнили и по отношение на кои от заболяванията е налице повлияване в положителна посока в резултата от приеманите медикаменти. Без съдебно-медицинска експертиза не може да се определят конкретните разходи, които ищецът следва да прави за да поддържа определено здравословно състояние, не може да се определи до колко последният се нуждае от помощ в организацията на своя бит и ежедневие.

Според въззивника събраните по делото доказателства са преценени едностранчиво. Макар съдът да е посочил, че на ищеца му е осигурен подслон, че има голяма пенсия, не е изложил съображения досежно преценка на здравословното му състояние, какви са конкретните разходи за лечение на месец. Поради това е необоснован извода, че получаваните от ищеца средства са му достатъчни. Макар съдът да е установил, че ищецът има спестени 5000 лева, не е посочено дали тези пари покриват нуждите му от лечение, тъй като не е установено самото здравословно състояние; дали тези 5000 лева са плод на спестявания на излишъци или плод на лишения и компромиси със здравословното състояние на ищеца. Според въззивника самото притежание на 5000 лева не е достатъчно да се заключи, че ищецът живее нормално при наличие на достатъчно средства. Показанията на св. М. са преценени едностранчиво, без да се вземат предвид тези на св. И..

Въззиваемата – ответник чрез адв.Темелкова представя в срока по чл.263, ал.1 ГПК писмен отговор. По изложените в жалбата оплаквания, въззиваемата счита, че твърденията на ищеца, че продължава да приема предписани му лекарства и че нуждае от чужда помощ - в домакинството и за обслужването му - което налагало ангажиране на човек, са неопределени и неясни – без да се посочи какви са лекарствата и конкретно каква е помощта. В тази връзка въззиваемата заявява, че в отговора на исковата молба също е заявила искане за поставяне на задача на съдебно – медицинска експертиза, която да отговори на поставените от ищеца въпроси, както и на поставени от ответника такива, досежно вида, стойността на лекарствата и каква част от тях се заплащат от Здравната каса. Според въззиваемата липсват каквито и да било писмени доказателства за правени от ищеца разходи - за болничен престой, лечение, прием на медикаменти, тяхната цена и др, а още по-малко за скъпоструващо лечение, което да е извън възможностите на ищеца съобразно размера на неговата пенсия.

В отговора на въззивната жалба, ответницата излага повторно изложените в отговора на исковата молба свои аргументи по фактите и изразеното искане за допускане на съдебно – медицинска експертиза, на която също са поставени задачи. Според въззиваемата, след размяната на съдебните книжа, БРС със свое определение от 13.05.2021г., съдържащо и проекта за доклад по делото и оставяне без уважение искането на ищеца за назначаване на СМЕ, ищецът чрез процесуалния си представител не е възразил, както и не е възразил и срещу отказа на БРС за назначаване на СМЕ.

Според въззиваемата, тя никога не само не е отказвала да подпомага баща си финансово, а му е оказвала системна финансова помощ по своя инициатива, дори и без да е имал непосредствена нужда, по чисто морални подбуди, а не поради необходимост от такава на баща ѝ. Поради това споделя решаващият извод на съда, че не е установена трайна нужда от средства за ищеца, предвид доходите му от пенсия, спестявания му, осигуреният му подслон.

Според въззиваемата, в исковата молба не се сочат твърдения и доказателства за предприето лечение във връзка с твърдяното здравословно състояние. В исковата молба липсва твърдение за каквото и да било вид лечение, предприето от ищеца и за направени и/или необходими му разходи свързани с това, извън периода на удостоверените болнични престои. Само се твърди прием на лекарства, без посочване на дори едно такова; така е формулирана и задачата на исканата от него в исковата молба СМЕ - твърде общо и неопределено - без връзка с конкретно и реално предприето лечение на ищеца.

В тази насока се оспорват и оплакванията на ищеца, за едностранчива преценка на доказателствата, доколкото липсват твърдения за размер и произход на

такива. Това се отнася и за заявени и възраженията в жалбата относно изводите от констатираните спестявания на ищеца в размер на 5000 лв.

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК. Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 ГПК, от лица, за които съществува правен интерес от обжалване на първоинстанционното решение; отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 ГПК, поради което същата е допустима.

Бургаският окръжен съд, след като взе предвид твърденията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира че първоинстанционният съд е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, които за целите на настоящото изложение следва да бъдат обобщени: ищецът К. К. е баща на ответницата С. Р. С договор за дарение от 21.12.2015г. ищецът дарил на ответницата своята ½ ид.ч. от недвижим имот – апартамент №***, находящ се в ***, а на 21.04.2009г., ѝ дарил ½ ид.ч. от дворно място и сградата в него, находящи се в гр.Айтос. Чрез разпит на свидетели и от представената медицинска документация, първоинстанционният съд установил, че ищецът е с трайно влошено здравословно състояние, като приема лекарствени медикаменти за това. Установил е, че ищецът заплаща сума в размер на 300 лева месечно на св.М., който му помага в покупките, в почистването на дома и други дейности. От представените в тази връзка писмени доказателства, съдът е установил, че ищецът получава пенсия за осигурителен стаж и възраст, която към м. октомври 2021г. е в размер на 1257.56 лева и има спестявания, в размер на 5000 лева, което се потвърждава и от представените във въззивното производство писмени доказателства. Във въззивното производство по искане на ищеца е назначена комплексна съдебно – медицинска експертиза, в заключението на която се обсъждат представените медицински документи и се коментират диагнозите на ищеца. Досежно необходимите средства за закупуване на лекарства, при отчитане на тези, които се реимбурсират от НЗОК и тези, които се заплащат изцяло от пациента, експертизата заключава, че месечно на ищеца са необходими 61.09 лева.

По изложените съображения, въззивната инстанция препраща към мотивите на първоинстанционното решение в тази им част.

Бургаският окръжен съд, при служебната проверка на обжалваното решение, извършена на осн. чл.209, ал.1 ГПК, не установи съществуването на основания за нищожност или недопустимост на същото, поради което намира, че то е валидно и допустимо. Като взе пред вид становищата на страните и като съобрази закона намира, че решението е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Според легалната дефиниция на чл.225 ЗЗД, с договора за дарение дарителят отстъпва веднага и безвъзмездно нещо на дарения, който го приема; по общата норма на чл.18 ЗЗД, дарението на недвижим имот следва да се извърши с нотариален акт. Характеристиката на този договор като безвъзмезден означава, че приобретателят не дължи насрещна престация срещу подареното имущество (право). За него възниква най – общо задължението да не вреди на дарителя и да е признателен за извършеното дарение. В случаите, когато дареният не изпълни тези свои морални задължения, дарителят може да иска отмяната на дарението.

Една от хипотезите на непризнателност е отказът за даване на издръжка. За да се отмени направено дарение на това основание е необходимо да са налице следните кумулативно изискуеми предпоставки: - дарителят да се нуждае от издръжка: нуждата следва да бъде трайна, а не кратковременна; дарителят да не притежава имущество или други доходи, от които да се издържа; дарителят трябва да покани дарения да му дава издръжка – само възникването на нуждата, без отправяне на поканата не създава за дарения задължение за издръжка; дареният да е отказал да дава издръжка – тук е без значение дали дареният има или не възможност да дава издръжка, това е от значение само за размера на издръжката, която той би следвало да дава. Целта на отмяната на извършеното дарение е дареното имущество да се върне в патримониума на дарителя и чрез него той да си осигури издръжката, от която се нуждае.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства не се установява дарителят да е изпаднал в трайна нужда от издръжка, независимо от влошеното му здравословно състояние и напреднала възраст. От представените писмени доказателства се установява, че ищецът притежава пенсия, в размер от 1206.06 лева към 02.02.2022г. и парични спестявания, които според св. М., му позволяват да не се ограничава в разходите, за разлика от свидетеля, който се ограничава, защото определя себе си като „беден човек“. Следва да се има предвид, че съобразно „Статистика на доходите и условията на живот (EU-SILC)“, линията на бедност за 2023 година е 504 лева, което означава, че само пенсията на ищеца, в размер на 1206 лева е два пъти и половина по-висока, а разходите за лекарства от 61.00 лева съставляват 5% от нея. На последно място, от представените писмени и гласни доказателствени средства се установява, че ответницата е превеждала и давала суми за издръжката на ищеца, в т.ч. и за заплащане на медицински разходи, когато е бил приет в болница.

От казаното, според настоящата инстанция следва, че ищецът не установи наличието на предпоставките, водещи до отмяна на извършеното дарение. Поради изложените съображения, искът е неоснователен. Решението на районния съд, с което той е отхвърлен, е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила, при споделяне на мотивите и в тази им част на осн. чл.272 ГПК.

В полза на въззиваемата следва да се присъдят съдебно – деловодни разноски, в общ размер 1809 лева, съобразно представения списък, от които 1300 лева – адвокатско възнаграждение, 500 лева – за експертиза, 9 лева за удостоверения и банкова такса.

С оглед на гореизложеното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №261217 от 06.12.21г., по гр. дело №8149/2020 год., по описа на Районен съд Бургас.

ОСЪЖДА К. С. К. ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТИ на С. К. Р. ЕГН *****, сума в размер на 1809.00 лева – съдебно – деловодни разноски във въззивното производство.

Настоящото решение подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд, в едномесечен срок от съобщението до всяка от страните за постановяването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____